

(Ало, 6.1.2011)

Српски народ се после пола века комунизма масовно вратио цркви. У међувремену, дошло је и до првих подела и сукоба унутар СПЦ, а и у народу опада поверење према Цркви. Зашто је то тако, у интервјуу за божићњи двоброј „Ало!“ објашњава владика шабачки Лаврентије.

- После дугогодишњег лутања по њивама глади, након утицаја атеистичког погледа на свет, наш народ се враћа Цркви и вратио се духовно необично брзо. Е сад, ми се брзо загрејемо, а брзо се и хладимо. Почели су неки људи да се хладе, а ту је можда грешка и до нас свештеника који нисмо могли да прихватимо тако велики талас. То је као поплава на Дрини, људи нису били спремни да тај талас дочекају тако и ми нисмо могли да пружимо сву духовну храну свим онима гладним који су дошли код нас да упознају своју веру, да упознају Христа. Али ипак, хвала богу, увели смо и верску наставу у школе, а то је догађај века.

У међувремену дошло је и до подела у цркви. Појавили су се покрети за очување „праве вере“ и борбе против „новотарија“.

- Црква је живи организам који се развија и има ствари у Цркви које је Христос поставио које ми не можемо да мењамо и да прилагођавамо времену, али има много тога што се може прилагођавати. Што су год људи у религију уносили да би је прилагодили свом времену, то постоји могућност да и ми прилагођавамо. Свети архијерејски Сабор је донео одлуку да се врше промене, али то не може појединац или владика или свештеник него то мора Сабор. Ми смо основали комисију која ће то да проучава и припреми за једну од наредних седница Сабора. Имамо случајеве да појединац неће да усвоји став Цркве него мисли да је оно што он сматра исправније. То већ није здраво.

Мислите ли на рашчињеног владика Артемија?

Није време да дође папа

Пише: Владика Лаврентије
четвртак, 06 јануар 2011 11:50

- Сви ми и епископи и свештеници кад се рукополажемо, полагамо заклетву у којој се каже да ћемо поштовати каноне и прописе цркве. Ако неко сматра да он зна боље него цео свет - није здраво. То је последица гордости. У Светом писму се каже да је послушност важнија од поста и молитве. Ако си војник, ти мораш поштовати прописе који за војску важе, ако си учитељ, мораш поштовати прописе просвете, ако си члан Цркве, мораш поштовати прописе који су вековни, а ако то не поштујеш, ниси члан Цркве. Ко неће и коме се не свиђа живот светосавске цркве, он има слободу да оде, али сносиће пред Богом последице својих одлука.

Прича се да је власт умешала прсте у смену Артемија. Да ли је то тачно?

- Држава данас не утиче на СПЦ, то вам се могу заклету у коју год хоћете икону. Држава се не меша у живот Цркве, према томе није се мешала ни у живот Артемија. Његов случај је добро проучен, Сабор је добро размислио и са великом тугом донео такву одлуку. Ако један орган почне да трули, мораш га ампутирати да би организам преживео. Артемије да је био епископ жички, банатски или шабачки, исто би га то стигло што је сад. Кад ти престајеш да признајеш правила организације којој припадаш, не можеш више бити члан тога, био ти овде или у Призрену.

Један од приговора Артемијевих присталица је све већа сарадња СПЦ са католичком црквом?

- Христос је основао једну цркву и она је била једна до 1054. године. Тај јаз се кроз историју дубио и то је штетило свима. Христос је рекао ако имате љубави међу собом, познаће се да сте моји ученици, ако љубави немате, можете напамет знати Свето писмо, али ћете сви бити само као прапорци који звече. Сада ми морамо да докажемо да смо деца једног учитеља. Постоје путеви и начини да се дијалог оствари, али они су ту само да помогну једни другима у практичним питањима, нико се не меша у унутрашњу традицију друге цркве. Никад нико није покушао свој став о Христу и вери да наметне другоме.

Је ли сазрело време да папа дође у Ниш 2013. године?

Није време да дође папа

Пише: Владика Лаврентије
четвртак, 06 јануар 2011 11:50

- Теолошки, он може да дође сутра, били су представници других религија, зашто не би и он. Али зашто не може. Зато што се католичка црква овде код нас за време Другог светског рата није показала на висини. Колико је она учествовала у тим злоделима, не знам, али је могла да спречи и због тога наш народ не може да им заборави. Људи овде сматрају да је папа наш непријатељ чим је католик. Долазак папин код нас би у народу изазвао негодовање и народ би био против цркве која је то организовала.

У јавности се чују захтеви за лустрацијом међу владикама. Мислите ли да су они оправдани?

- Тешко је народу угодити, свако има право да мисли о другом онако како мисли да је. Црква има своје судове, има своја кривична правила, има правила за поступак и суди за духовне кривице, суди и за преступе грађанске, али ми подлежемо не само црквеном, већ и грађанском суду. Ако неко изврши проневеру и украде, он не одговара само цркви, већ и кривичном суду. По много чему се ти судови преклапају, и једни и други треба добро да награде и зло да жигошу.

Многи су се питали куда ће се СПЦ запутити после смрти патријарха Павла. Видите ли куд та стаза води?

- Патријарх Павле је био највећи екумениста у СПЦ. Он је био свети човек и он је сарађивао на пољу јеванђеља и ту му нико није могао да замери. Ја сам знао, сви ми смо очекивали кад он сиђе са позорнице овоземаљске управљања СПЦ, да ће доћи до појединих критика и неспоразума јер нема тог ауторитета који је све уједињавао. Међутим, нови патријарх не треба да иде никаквим новим путем, већ само да следи патријарха Павла у погледу молитвености и да пази на савремене проблеме и потребе цркве. Павле, кога су сматрали да не би био практичан за патријарха јер је живео више о небу него о хлебу, створио је више него сви његови претходници.

Божјић - симбол вере и љубави

Божјић је мајка свих празника. Да се Христос није родио, не би се ни крстио, не би ни васкрсао, не би се ни преобразио, не би се ни вазнео и ми не би имали ни Богојављена, ни Ускрса, ни Спасовдана. Народ га је због тога окитио једним од најлепших обичаја.

Није време да дође папа

Пише: Владика Лаврентије
четвртак, 06 јануар 2011 11:50

Почевши од бадњака који симболише Христа дрво живота, и симболише ону ватру коју су витлејемски пастири ложили да би огрејали Богомладенца и његову мајку. Симболише и ватру коју сваки од нас треба да има као пламен вере и љубави. Затим, слама се простире и она симболише ону која је била у јаслама где је Христос као младенац био положен. Народ меси чесницу хлеб живота, она се окреће у круг, што симболише вечност, значи желимо да останемо вечно сједињени с Богом и једни с другима.

Станко Суботић Цане, за којим је Србија расписала потерницу због криминала, сазидао је цркву у Убу који је тада био у вашој епархији. Треба ли Црква да прихвата дарове људи који су се на сумњив начин обогатили?

- Ко год хоће душу да спасе, Црква не може у томе да га спречи. Ко је како стекао своју имовину, он ће богу одговарати, а ми то не знамо. Цане Суботић је желео је да у свом месту подигне цркву, и то је сасвим нормално било. Он је тада сасвим легално овде боравио. Како је он то богатство стекао, Бог свети зна. Стекли су и други колико ја из штампе чујем, па заузимају чак и највеће државне положаје. Али, нисам ја судија, Бог је судија.

(Разговарао **Василије Паповић**)